

[Poul Schlüter]

ste og nyttigste demonstration, som er mulig.«

Det var mit råd den 25. januar 1980. Jeg har adskillige gange siden, både i dagspressen og på TV, haft lejlighed til at gentage denne alvorlige personlige rådgivning. Derfor synes jeg, det er lidt af en bedrift, at ministeren eller hendes embedsmænd har haft held til at finde frem til den eneste endnu tøvende udtalelse, jeg har fremsat om emnet, den allerførste, som var refereret i Ekstra Bladet den 17. januar 1980.

Steenholdt (Grøn.):

Når man har så mange idrætsfolk som her i Danmark, som glæder sig til at møde andre nationers idrætsudøvere under verdens formeste idrætsstævne, de olympiske lege, er det nedslående at konstatere, at den slags verdensomspændende idrætsaktiviteter bliver et politisk redskab. Uvisheden må efterhånden blive uudholdelig for disse idrætsfolk. Efter min mening er Sovjetunionen ikke uskyldig i den henseende, og her tænker jeg først og fremmest på invasionen i Afghanistan, og – før dette – hvad Sovjetunionen har gjort i 1968 mod Sydafrika, militærkuppet i Chile, i 1975 verdensmesterskaberne i gymnastik i Spanien osv. Jeg er modstander af, at man blander idræt og politik sammen, men desværre må vi konstatere, at idrætten i høj grad er en del af den politiske virkelighed. Det er beklageligt.

Jeg kan tilslutte mig kulturministerens og dermed regeringens holdning: at idrætsorganisationerne selv må træffe beslutning om deltagelse eller ej, fordi man med denne beslutning giver de enkelte idrætsudøvere mulighed for at afgøre med sig selv, om det er i overensstemmelse med den olympiske idé og de grundlæggende regler for de olympiske lege at gennemføre olympiaden i et land, der er engageret i en blodig undertrykkelseskrig mod et så forsvarsløst og så lille land i forhold til besættelsesmagten.

I forbindelse med denne debat erindrer jeg en filosof, som har den opfattelse, at stridigheder i fremtiden mellem forskellige stater burde afgøres med en fodboldkamp i stedet for krig. Hvis det var tilfældet, ville vi ingen diskussion have om Danmarks deltagelse i olympiaden til sommer, da problemet om

Afghanistan i så fald allerede var blevet løst og deltagelse i olympiaden dermed var sikret.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

På en eller anden mærkelig måde er det første taleudkast, som er blevet forelagt regeringen, kommet ud til pressen, og det er der i de seneste dage blevet lavet et stort nummer ud af.

Jeg vil gerne sige, at forudsætningen for, at en regering kan forhandle, er, at den kan forhandle internt fortroligt. Det er ligefrem en forudsætning for, at man netop i en regering kan gennemføre seriøse drøftelser, inden regeringen officielt spiller ud med en indstilling eller et oplæg.

Det er ganske rigtigt, at det første udkast fra ressortministeren, altså kulturministeren, havde et noget andet indhold end det, der er kommet frem over for folketinget i dag. Man kender jo det andet indhold; det har været optrykt i Berlingske Tidende. Jeg ved ikke, om den slags egentlig er lovligt, men i hvert fald vil jeg sige, det er konstateret, at det er bragt i Berlingske Tidende. Jeg mener egentlig heller ikke, der er sket nogen større ulykke ved det, men vil blot lige konstatere, at det strider imod normal praksis. Det er jo heller ikke det, der skal diskuteres, men alene det, der blev resultatet, det, der er fremlagt af regeringen over for folketinget.

Der er ikke noget mærkeligt i, at en ressortminister går til sin regering med et oplæg, som der også i givet fald kan blive ændret og rettet i. Det er en fuldstændig normal praksis; det er sædvane, at noget sådant sker. Der er ikke noget odiøst i det, som man søger at give det indtryk af. Jeg er meget sikker på, at alle regeringer – også regeringer, hvori f. eks. de konservative og venstre har deltaget – naturligvis har gennemført præcis den samme proces.

Det er derfor det oplæg, der er fremlagt, der bør debatteres, for det er det, der er regeringens endelige oplæg eller udspil over for folketinget.

Men nu vil man altså ikke nøjes med at diskutere det, som er regeringens oplæg, man vil også drøfte den første fase i regeringens overvejelser. Jeg vil derfor gerne sige, skønt jeg vel egentlig ingen pligt har til at redegøre for det over for folketinget, at de ændringer, der er sket, blev gennemført, fordi det måske